

OUDEMMAAN ELÄINSUOJELUS YHDISTYS.

NYLANDS DJURSKYDDSFÖRENING.

Återblick.

Ehuru tyvärr ännu endast en bråkdel af det vida fält uppbrutits, hvarå en gång i framtiden rättvisans — „rättvisa mot alla“ — härliga frukter humanitet och samvetsfrid skola nå en knappast anad mognad, torde det likväl ej sakna intresse att kasta en blick på några af de företeelser under senast förgångna år, som beteckna fältet för djurskyddsvännernas verksamhet.

Sedan landets djurskyddsföreningar och enskilda djurvänner under en lång följd af år och i sina behjärtanvärda sträfvanden ständigt motade af den mänskliga egoismen och allsköns fördomar oförtrutet arbetat för införande af humanare slaktmetoder, dervid anropande hjälp såväl från enskilda som myndigheterna, kröntes ansträngningarna med den framgång att en *Kejs. förordning af den 14 Augusti 1902 ang. hvad vid slakt af husdjur iakttagas* bör utkom under början på hösten.

De viktigaste bestämmelserna uti sagda förordning utgöras af föreskrift om bedöfning af slaktdjuret före blodaftappningen samt förbud för obehöriga personer och minderåriga att vara tillstädes vid slakt afvensom för verkställande af densamma i närvaro af eller omedelbar närhet till annat husdjur. Om också själfva det faktum att slakten sålunda genom öfverhetligt påbud bragts i större öfverensstämmelse med humanitetens fordringar i och för sig är en stor vinning för djurskyddet, bör likväl ingalunda föreställningen att den s. k. slaktfrågan härmed vore bragt ur världen vinna insteg hos oss. Ty författningen kan väl främst betraktas såsom en utgångspunkt för vidare verksamhet emot målet att så vidt möjligt hvarje djur forskonas från en kvalfull död. Med andra ord: författningen bör i det praktiska lifvet verk-

1202

ligen efterleivas, afvikelser från densamma få ej vinna insteg m. m. Såsom lämpliga för den närmaste framtiden torde följande åtgärder kunna föreslås. I främsta rummet anskaffas skjutmasker, åtminstone en till hvarje by eller allra minst några till hvarje kommun i landet. Ingen större egendom borde heller vara i afsaknad af detta instrument, som ej ställer sig dyrt i förhållande till dess stora användbarhet. Med en och samma apparat kunna såväl nötkreatur och hästar som får och svin aflifvas. En annan åtgärd vore den, att landskommunerna lemnade bidrag för en eller par slaktare att i någon af landets större städer utbilda sig i yrket, på det att vi småningom komme derhän, att endast fullt kompetenta personer anförtroddes aflifvandet af våra husdjur, hvilket också från hygienisk synpunkt vore synnerligen önskligt. Och slutligen borde det ligga djurskyddsarbetet nära till hands att söka åstadkomma undervisning för dylika slaktarlärningar i djurskydd och dermed närastående saker såsom slaktdjurens vård och näring, användningen af hästkött såsom föda m. m. De efter genomgången kurs hemvändande slaktarena kunde väl antagas blifva lämpliga redskap för bekämpandet af fördomen emot användningen af hästens kött till mänskoföda, hvilken fördom i väsentlig grad bidrager till att våra hästar så utan all miskund ansträngas till det yttersta, då nämligen deras kött står lågt i pris.

Den 28 September 1902 invigdes i Lampis socken det *djurskyddshem*, som för sin tillkomst nästan uteslutande har att tacka vår kände djurväns, öfverste T. Forsténs ihärdiga ansträngningar. Om denna sin skapelse berättar öfverste Forstén bland annat följande. Byggnaden, å hvars gavel läsas orden „Rättvisa mot alla“, består utom veranda, af ett läse- och samlingsrum, inredt för dess dubbla ändamål att vara ett bibliotek för nykterhets- och djurskyddslitteratur samt apotek för den vanligaste medicin för husdjur och permanent utställning af djurskyddsvänliga tillverkningar såsom slaktmasker, ändamålsenliga seltyg, fågelholkar o. d. Huru viktigt för ett framgångsrikt djurskyddsarbete det ju än vore, att dylika „djurskyddshem“ blefve inrättade öfverallt i landet såsom uppfostrande anstalter för ungdomen, är det väl för djärft att hoppas, att öfverste Forsténs exempel skulle tillsvidare lända till efterföljd i större utsträckning. Men hvad nästan hvarje djurvän torde kunna göra, är att söka förmå ungdomsföreningarna att i läsestugorna upplåta någon särskild plats för djurskyddslitteratur, planscher och andra föremål.

Under Oktober och November höll redaktör Jean Boldt i Helsingfors på svenska föredrag „Om det vetenskapliga barbariet“, hvarjemte agenten Kosonen ungefär vid denna tidpunkt talade i samma ämne på finska språket. Föredragena, hvilka konsekvent framhållade åsigtorna „moralen går före vetenskapen“ och „ända-

målet helgar *icke* medlen“, utmärkte sig dessutom för synnerligen åskådliggörande exempel från våra egna vetenskapsmäns afhandlingar. En glädjande påföljd af dessa föredrag har varit, att antivivisektionsrörelsen blifvit känd i vidsträcktare kretsar och att de mer eller mindre direkt förmått många personer att helt ansluta sig till detta område af djurskydd. Den klaraste inblick i vivisektionens väsende har hittills erhållits hufvudsakligast genom „*Nordiska Samfundets* till bekämpande af det vetenskapliga djurplågeriet“ talrika skrifter, men då det är af stor vikt att liknande skrifter utgäfvos jemväl på finska, hafva åtgärder vidtagits om öfversättning af C. Eegholms arbete „*Et Indlaeg imod det videnskabelige Dyrplageri*.“

Vid årsskiftet lyckades *Sylviaföreningen*, hvars tidigare underhandlingar om rätt att få öfvertaga utgifningen af barndjurskyddstidningen „*Sylvia*“ strandat, erhålla för sin räkning en särskild afdelning uti barntidningen „*Tuulikki*“, så att föreningen åter eger ett periodiskt organ, om ock tillsvidare blott finskspråkigt. Med uppriktig glädje måste denna händelse helsas, då man betänker att just djurskyddsarbetet bland det uppväxande släktet är af den mest grundläggande betydelsen. Trädet skall böjas medan det är ungt.

H. N.

Nylands Djurskyddsförening.

Föreningen har under det förflutna året varit sammankallad till 13 möten och dess direktion har utgjorts af assessorskan E. Kurtén, fröknarna S. Streng och A. Forstén, lektor A. B. Nyberg, vicehäradshöfding H. Niklander, öfverste T. Forstén, kapten J. Kock, ingenjör A. Brehmer, agronom K. Tennberg, villaegare K. Nilsson samt possessionat H. Oljemark, utom de funktionärer föreningen haft gemensamma med *Sylviaföreningen*.

Cirka 20,000 skrifter, bland hvilka må nämnas uppsatser i antivivisektionsfrågan, slakt, stocksläpning m. m., hafva under årets lopp utdelats och planschen „*Hästens sjukdomar*“ har till-sändts samtliga kommuner inom länet. Föreningen har låtit förfärdiga 100 st. skjutapparater, för att kunna tillhandahålla allmänheten dylika till minsta möjliga pris eller 8 mark, och har detta lager redan till större del afyttrats.

Jemte Helsingfors djurskyddsförening och föreningen Djurvännerna föranstaltades under hösten en gemensam soaré för anskaffande af ytterligare bidrag till de 300 mark, som samtliga föreningar tillskjutit centralundsättningskomitén för anskaf-

fande af kreatursfoder till det på foderbrist särskildt hemsökta Suojärvi. Formansföreningens förslag om ändring i den för staden gällande formanstaxan har af Nylands Djurskyddsförening understöddt, särskildt med afseende å rättelse af den oegentligheten att en half famn ved, som i medeltal väger minst 1,000 kg har fått framläpas på ett lass, ehuru högsta tillåtliga vigten å ett lass andra varor varit bestämd till 650 kg.

Såsom svar å Djurskyddsföreningens i Joensuu förslag om anskaffande af gemensam djurskyddsliteratur har Nylands Djurskyddsförening vidtagit den åtgärd derom att särtryck af uppsatserna uti de skrifter, som föreningen tid efter annan har för afsigt att utgifva, för billigt pris komma att stå subskriberande föreningar till buds.

För föreningens räkning har öfverste Forstén under årets lopp hållit cirka 30 föredrag, dels i staden dels å landsbyggden, af hvilka de sistnämnda åtföljts af uppvisning i användningen af slaktapparaterna. Å föreningens vägnar hafva dessutom fru H. Niklander samt herrar A. Brehmer, A. Rantala och H. Niklander uppträdt med särskilda andraganden.

Föreningens resande ombud, herr A. Rantala har under den tid af 3 månader den af honom innehafda befattningen existerat på 28 resor till landsbyggden besökt ett femtiotal olika platser, — marknader, stocksläpning — hvarvid han bland annat låtit afdagataga 80 utkörda hästar, tilldelat otaliga varningar såväl åt enskilda hästkörare som arbetsledare, hvilka framläpat allt för tunga lass m. m. dylikt, samt befordrat 6 personer till åtal för djurplågeri. Dessutom hafva några större sågegare uppvaktats för åstadkommande af lättnader vid stocksläpningarna. Under sitt uppehåll i staden har föreningens ombud bland annat besökt stadens afstjälpningsställen, slakthus, vedplan och andra dylika platser, der större samlingar af forkarlar uppehålla sig.

Medlemsantalet har under året uppgått till 300 personer jemte 7 ombud och 4 lokalsektioner.

Föreningens kassaställning utvisar:

Inkomster Fm. 1,321: 76. Utgifter Fm. 1,270: 10.